

Οριζόντιος

ΝΕΑΝΙΚΟ & ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ»
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011

50

Στο Σπήλαιο της Βηθλεέμ, Θεία Λειτουργία

**Νεανικό & Μαθητικό Περιοδικό
των ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»
20100 Ισθμός Κορίνθου
Τηλ. 27410- 29663
www.apostolospavlos.gr**

Περίοδος Β΄, Χρόνος Ε΄
(Περίοδος Α΄: 1994 - 8)

**ΤΕΥΧΟΣ 50 (99)
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011**

Συντάσσεται από Μαθητές των Εκπαιδευτη-
ρίων με την γενική επιμέλεια της Διεύθυνσης,
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ:

Ανδρέας Κουτσόπουλος, Φιλολόγος

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:

Σύλλογος «**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ**» Σ.Α.

Γέλωνος 9, 11521 Αθήνα,

Τηλ. 210- 64 43 294

Τύποις: Paper Graph

Προσφέρεται δωρεάν στα μέλη της
Μαθητικής Κοινότητας (μαθητές και εκπ/κούς).

Στους παραλήπτες που αποστέλλεται
ο «Πυρός» (για ταχυδρομικά κ.ά. έξοδα),

ετήσια εισφορά 15 ευρώ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η Φάτνη.....	219-220
Ένα συγκλονιστικό στιγμιότυπο	220-221
Αγιολόγιο	222
Ευαγγελικές Περικοπές	223
Του Χριστού ανήμερα (διήγημα).....	224-225
Εκδηλώσεις Χαράς και Δημιουργίας	226-227
Οι υλιστικοί σκοποί της σύγχρονης εκπαίδευσης.....	228
Αφιέρωμα στα 50 τεύχη του "Πυρός".....	229-232
Χριστούγεννα (ποίημα).....	233
Φιλολογική Γωνιά.....	234-235
Ειδήσεις	236-237
Ξενογλωσσες σελίδες:	
Adventure on board - Too good to be true	238
Nöel	239
Περιεχόμενα του πέμπτου τόμου (2011)	240-242
Οι Σπίθες του "Πυρός"	243

Εξώφυλλο: Βηθλεέμ. Στο Σπήλαιο της Γεννήσεως του Κυρίου.

Οπισθόφυλλο: Ανακοίνωση των Εκπαιδευτηρίων "Απ. Π."

Η Διεύθυνση των Εκπαιδευτηρίων μας εύχεται ολοκάρδια

*στους αγαπητούς μαθητές του Σχολείου μας,
στους κ.κ. Γονείς και Κηδεμόνες των μαθητών μας,
στους αξιότ. Εκπαιδευτικούς, εκλεκτούς συνεργάτες μας,
σε όλους όσοι συμβάλλουν
στην απρόσκοπτη και καλή λειτουργία των Εκπαιδευτηρίων μας*

*να διέλθουν το άγιο Δώδεκαήμερο των Χριστουγέννων
με αμφιλαφή υγεία και χαρά και κατά το νέο έτος 2012
να τους χαρίζει ο Ύψιστος Πλουσιοπάροχα
τις ευλογίες Του και το θείο φωτισμό Του.*

Η Φάτνη

Φίλοι και φίλες,

«Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε...». Κάθε φορά που ακούμε τον υπέροχο αυτό ύμνο, η καρδιά μας νιώθει μια μυστική δύναμη να την υψώνει σε κόσμο ουράνιο. Τη νύχτα των Χριστουγέννων απολαμβάνουμε τα περίλαμπρα γεγονότα της Βηθλεέμ, που γεμίζουν τις ψυχές μας με ιερά συναισθήματα.

Οι ουράνιες αγγελικές υμνωδίες, οι απλοί ποιμένες και οι σοφοί μάγοι ενέπνευσαν μεγάλους ποιητές και ζωγράφους διά μέσου των αιώνων. Εκείνο όμως που συγκινεί περισσότερο την ανθρώπινη ψυχή είναι η ΦΑΤΝΗ της Βηθλεέμ. Αλήθεια, πώς να χωρέσει ο νους μας ότι ο άναρχος και αχώρητος Θεός γεννήθηκε και ανακλίθηκε ως βρέφος σε μια ευτελή φάτνη; Ο ι. Ευαγγελιστής σημειώνει: «Ἔτεκεν (ἡ Παρθένος) τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἔσπαργάνωσεν καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ» (Λουκ. β', 7).

Δεν θα μπορούσε ο Χριστός μας να βρει καλύτερο τόπο σ' αυτόν τον

πλανήτη που δημιούργησε; Υπάρχουν ανάκτορα για τον εγκληματία Ηρώδη και δεν υπάρχει τόπος για τον Δημιουργό του Σύμπαντος;

Και, όμως, «οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος». Και η Παναγία μας «ἀνέκλινε» τον υἱὸν της στη φάτνη των αλόγων ζώων, που ήταν εκτεθειμένη στον παγερό άνεμο και την ακάθαρτη ατμόσφαιρα του σπηλαίου.

Ολυτρωτής της ανθρωπότητας καταδέχτηκε να σπαργανωθεί μέσα στη φάτνη των ζώων. Πώς είναι δυνατόν ο νους να συλλάβει το ανερμήνευτο αυτό μυστήριο; Εδώ αδρανεῖ η ανθρώπινη νόηση... Αλλά το σιωπηλό Βρέφος της Βηθλεέμ απευθύνει από τη φάτνη Του σ' όλες τις γενεές των ανθρώπων το πιο ανατρεπτικό και αντισυμβατικό μήνυμα της δυναμογόνου ταπεινώσεως από όσα ακούστηκαν ποτέ. Καλεί όλους μας να θυσιάσουμε τον ψυχοκτόνο και ανθρωποκτόνο εγωισμό και να γίνουμε σεμνοί και ταπεινόφρονες. Ο Κύριος άρχισε τη ζωή Του από τη

(συνέχεια στη σελίδα 220)

Κάθε μήνα

Η φωνή των Προφητών για τη γέννηση του Χριστού:
«Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ» (Ἠσαΐας ζ', 14)

(Μτφρ.: Ἴδου ἡ παρθένος που δεν γνώρισε ἄνδρα θα συλλάβει καὶ θα γεννήσει υἱόν καὶ ὅσοι θα πιστεῦσουν σ' αὐτὸν θα τον ονομάσουν Ἐμμανουήλ, που μεταφράζεται ἐλληνικά «ο Θεός είναι μαζί μας»).

ΕΝΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟ

Ημουν στο Ναυτικό το 1952 και βρισκόμουν στην Πλατεία Κλαυθμώνος. Οι νεότεροι δεν γνωρίζουν πάρα πολλά από τα παλιά και απορούν οπότε ακούν ορισμένα γεγονότα του τότε. Εκείνη τη στιγμή έπεφτε ο ήλιος και θα γνωρίζετε ότι με τη δύση του γίνεται υποστολή της σημαίας. Τότε, το Υπουργείο Ναυτικού ήταν εκεί και η σημαία κυμάτιζε ακόμα στο κτήριο. Σήμερα είναι άλλες υπηρεσίες του Ναυτικού.

Τότε, πάντα, κάθε πρωί, θα θυμούνται οι παλιοί, γινόταν έπαρση σημαίας και σταματούσαν τα πάντα, όπως και στη δύση του ηλίου γινόταν υποστολή. Ήταν στιγμές ωραίες, απίθανες που ζούσαν τότε οι άνθρωποι. Το άγημα αποδόσεως τιμών στο

χώρο του και ακόμα το σαλπικτή να δίνει το σύνθημα για την υποστολή της σημαίας. Το άγημα παρουσιάζει όπλα. Ο αξιωματικός χαιρετά και παίζεται ο Θούριος. Όλοι οι παριστάμενοι εκεί και οι περαστικοί, όπως και εγώ, σταθήκαμε σε στάση προσοχής. Αποδίδεις με αυτόν τον τρόπο την τιμή στο ιερό μας σύμβολο, στη γαλανόλευκη σημαία. Τη στιγμή που ο αρμόδιος αξιωματικός χαιρετά, η ματιά του πέφτει λοξά και βλέπει κάτι παράξενο και η ψυχή του ταραάζεται με αυτό που θα σας πω παρακάτω. Τελειώνοντας η διαδικασία της υποστολής της σημαίας, οι διαβάτες συνεχίζουν τον δρόμο τους, ενώ εγώ παρέμεινα από συνήθεια λίγο ακόμα. Τότε βλέπω τον νεαρό

(συνέχεια από τη σελίδα 219)

Η Φάτνη

φάτνη με τα άχυρα, ώστε αργότερα να διακηρύττει με πειστικότητα: «Μάθετε απ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινός τῆ καρδία».

Σήμερα, πολλοί βρίσκονται μακριά από τον Χριστό, γιατί προφασίζονται ότι η χριστιανική ζωή είναι δύσκολη και σχεδόν αδύνατη. Βέβαια, είναι δύσκολη, αλλά μόνο γι' αυτόν που δεν εννοεί να θυσιάσει τις αξιώσεις του θανάσιμου εγωισμού του και δεν αποφασίζει να ακολουθήσει τον ταπεινό Ιησού,

Αυτόν που έχει τη δύναμη να λυτρώσει κάθε αμαρτωλό και να τον ανεβάσει στον ουρανό. Ο δρόμος της ταπεινώσης είναι ο μόνος που οδηγεί τον γεμάτο από αγωνία άνθρωπο της εποχής μας κοντά στον ταπεινό Ιησού και διά μέσου Αυτού τον οδηγεί στη λύτρωση και στη χαρά της ζωής.

Καλά Χριστούγεννα με φάτνη την καρδιά μας.

Χ.Γ.Κ.

αξιωματικό να κατευθύνεται θυμωμένος προς έναν γεροδεμένο πλανόδιο καστανά. Βλέπετε τότε η πλατεία ήταν κενή και στις γωνίες ήταν πάντα στιλβωτές (λούστροι) και καστανάδες, που μας λείπουν τώρα. Και του είπε: **«Γιατί δεν σηκώθηκες όρθιος για να τιμήσεις τη σημαία μας; Δεν έχεις φιλότιμο...»** κ.λπ. Ο άνθρωπος έμεινε βουβός, ενώ εγώ παρακολουθούσα έντρομος και φοβερά συγκλονισμένος το τι έγινε. Μετά βλέπω τον καστανά ότι έγινε κατακόκκινος και ότι άρχισε να τρέμει. Ήθελε να φωνάξει, αλλά τον είδα με έκπληξη να συγκρατείται, σκύβοντας το κεφάλι του, και να αρχίζει να κλαίει με λυγμούς. Όμως συνήλθε γρήγορα, σκούπισε τα δάκρυά του και με τη δύναμη των χεριών του (που ήταν γερά) στύλωσε το σώμα του δυνατά, έσπρωξε τον πάγκο με τα κάστανα μπροστά και φώναξε με όλη την ψυχή του στον νεαρό αξιωματικό δυνατά: **«Πώς να σηκωθείς, κύριε; Της τα έδωσα της Πατρίδας μου και τα δύο»**. Και σηκώνοντας τα μπατζάκια του παντελονιού, φάνηκαν δύο πόδια, κομμένα πάνω από τα γόνατα. Και ξανάρχισε να κλαίει. Ο κόσμος γύρω του, όπως και εγώ, έκλαιγε και χειροκροτούσε, όμως περισσότερο από όλους έκλαιγε ο νεαρός αξιωματικός.

Έχουν περάσει περίπου 60 χρόνια. Ποιος ξέρει τι να γίνεται. Εκείνη τη στιγμή πάντως έγινε κάτι το αλησμόνητο, μια φοβερή σκηνή. Ο αξιωματικός σκύβει και αγκαλιάζει και φιλά τον καστανά, και στη συνέχεια στέκεται ευθυτενής μπροστά στον ήρωα, φέρνει το δεξί χέρι στην άκρη του γείσου τού ηλικιού του και τον χαιρετά στρατιωτικά. Του απονέμει «τας κεκανονισμένας τιμάς» που δεν μπόρεσε εκείνος τυπικά να αποδώσει στη σημαία μας, γιατί της χάρισε τα δύο πόδια του στα βορειοηπειρωτικά βουνά μας, για να μπορεί να κυματίζει σήμερα ψηλά η κυανόλευκη σημαία μας, σε λεύτερη πατρίδα. Και οι άλλοι, οι πολλοί, να μπορούν να πηγαίνουν με γρήγορο βήμα στην ειρηνική απασχόλησή τους, χωρίς να γνωρίζουν ότι περνούν μπροστά από έναν ήρωα του αλβανικού μετώπου, τον Έλληνα ήρωα πολεμιστή, όποιο επάγγελμα και να 'χει. Άλλοι δεν μιλούν, άλλοι όμως ειρωνεύονται. Γι' αυτό οι νέες γενιές πρέπει να μάθουν, να διδαχθούν από την οικογένεια και από το Σχολείο για το Έπος του 1940.

Για το καλό της Πατρίδας μας.

**ΔΗΜ. ΝΤΟΥΛΙΑΣ,
Πλωτάρχης Π.Ν. ε.α.**

(από το π. «Ναυτική Ελλάδα», τ. Οκτ. 2011)

Από το Αγιολόγιο του μήνα

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Κυριακή 4 Δεκεμβρίου

Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός γεννήθηκε στα τέλη του 7ου μ.Χ. αιώνας. Ο πατέρας του Σέργιος ήταν Υπουργός των Οικονομικών του άραβα Καλίφου Αβδούλ Μελίκ και φρόντισε να δώσει στο παιδί του λαμπρή μόρφωση.

Ο Ιωάννης μετά το θάνατο του πατέρα του διορίστηκε, παρά τη θέλησή του, πρωτοσύμβουλος του Καλίφου Βελιδά. Η κλίση του, όμως, ήταν για άλλο στάδιο, τιμητικότερο.

Το 724 ο Καλίφης Ιεζίδ εξέδωσε διάταγμα και κήρυξε πόλεμο κατά των αγίων εικόνων. Ο άγιος Ιωάννης διέγνωσε τους κινδύνους κατά της Ορθοδοξίας και αποφάσισε να αφιερωθεί στην υπεράσπιση της διωκομένης Εκκλησίας. Αφού διένειμε τα υπάρχοντά του στους φτωχούς, μετέβη στα Ιεροσόλυμα, στην ι. Μονή του αγίου Σάββα. Εκεί χειροτονήθηκε πρεσβύτερος από τον Πατριάρχη Ιωάννη Ε'.

Η ι. Μονή του Αγίου Σάββα υπήρξε η περιλαμπρή ακρόπολη από την οποία ο Ιωάννης πρωταγωνιστούσε και διηύθυνε την Ορθόδοξη παράταξη. Η ήττα της Εικονομαχίας οφείλεται, κατά μέγα μέρος, στον πρόμαχο αυτόν της πίστεως. Απεβίωσε πριν από το 754. Η δε αγία 7η Οικουμενική Σύνοδος τον ύψωσε και τον εγκωμίασε πολυτρόπως.

Τα έργα που συνέγραψε ο Ι. Δαμασκηνός είναι πολλά και υψίστης σημασίας. Υπήρξε επιφανής κάτοχος της φιλοσοφίας του Αριστοτέλη, την οποία και εφήρμοζε ως μέθοδο πραγματειών σε θεολογικά ζητήματα. Μας άφησε έργα περί ομολογίας πίστεως (το κυριότερο, «ή έκδοσις τής ὀρθοδόξου πίστεως»), ερμηνευτικές συγγραφές, υπομνήματα στις επιστολές του απ. Παύλου, ομιλίες σε Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές. Διέπρεψε και ως εκκλησιαστικός Υμνογράφος. Ανυπέρβλητης αξίας είναι οι ύμνοι του, οι των Χριστουγέννων, Θεοφανείων, Πάσχα και Πεντηκοστής. Αποτελούν με τον Ρωμανό τον Μελωδό τα μεγαλύτερα αναστήματα της Εκκλησιαστικής μας Ποίησης.

Απολυτίκιο

Θείον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας, λύρα εὐσημος τῆς εὐσεβείας ἀνεδείχθης, Ἰωάννη πανεύφημε. ὄθεν πυρσευεὶς τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σοφῶν σου δογμάτων ἐλλάμψεσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

ΑΓΙΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ Ο ΘΕΟΦΟΡΟΣ

Τρίτη 20 Δεκεμβρίου

Την μνήμη του αγίου Ιγνατίου τιμά η Εκκλησία μας στις 20 Δεκεμβρίου. Οι δεκαετίες της ζωής και της δράσεώς του στην Αντιόχεια παραμένουν στην αφάνεια. Οι τελευταίες εβδομάδες πριν από την μαρτυρική εκδημία του είναι γνωστές από τις επιστολές του.

Μετά από πολυχρόνια διακονία συνελήφθη στην Αντιόχεια και τελικά καταδικάστηκε σε θάνατο διά των θηρίων στο αμφιθέατρο της Ρώμης. Ο μαρτυρικός θάνατός του όχι μόνο δεν τον φόβιζε, αλλά και τον ανέμενε ευχαρίστως. Έγραφε προς τις Χριστιανικές Κοινότητες: «Παρακαλώ ὑμᾶς ἄφετέ με θηρίων εἶναι βρῶμα (= βρώσις), δι' ὧν ἔστι Θεοῦ ἐπιτυχεῖν. σῖτός εἰμι τοῦ Θεοῦ, καί δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος Θεοῦ εὔρεθῶ».

Το μαρτύριό του συνέβη την 20ή Δεκεμβρίου. Τα τίμια λείψανά του συνελέγησαν από πιστούς Χριστιανούς και μετεκομίσθησαν στην Αντιόχεια. Αργότερα και πάλι μεταφέρθηκαν στη Ρώμη.

Ο άγιος, κατά τη μεταφορά του από την Αντιόχεια στη Ρώμη με φρουρά στρατιωτών, έγραψε επιστολές προς τις πλησιόχωρες Χριστιανικές Κοινότητες. (Έχουν διασωθεί οι: Προς Φιλιππησίους και επίσκοπον Πολύκαρπον, Εφεσίους, Μαγνησιείς, Φιλαδελφείς, Σμυρναίους και προς Ρωμαίους).

Απολυτίκιο

Θείῳ ἔρωτι ἐπτερωμένος τοῦ σέ ψαύσαντος χερσίν ἀχράντοις Θεοφόρος ἀνεδείχθης, Ἰγνάτιε. καί ἐν τῇ Δύσει τελέσας τὸν δρόμον σου πρὸς τὴν ἀνέσπερον λῆξιν ἐσκήνωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Οι Ευαγγελικές Περικοπές

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΧΩΡΙΣ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΥΛΙΚΑ

Κυριακή 4.12.11. (Γ' Λουκά)

Ευαγγελική περικοπή: Λουκ. ιγ', 10-17

«Εδόξαζε τόν Θεόν» (στ.13)

Ο Χριστός μας, ένα Σάββατο που δίδασκε σε μια συναγωγή, είδε μια γυναίκα η οποία ήταν «συγκύπτουσα». Έπασχε από ένα είδος παραλυσίας. Το σώμα της ήταν καμπουριασμένο προς τα κάτω με το κεφάλι της σκυμμένο προς το έδαφος. Δεκαοχτώ ολόκληρα χρόνια βρισκόταν σ' αυτή τη θλιβερή κατάσταση.

Ο Χριστός, θεραπεύοντας την ευσυμπάθητη αυτή γυναίκα, την αποκάλεσε θυγατέρα του Αβραάμ. Η γυναίκα αυτή είχε μια μόνιμη αρετή, την υπομονή. Μια ολόκληρη ζωή ήταν δεμένη από το σατανά. Κι όμως, πουθενά δεν ακούστηκε να γογγύζει, να τα βάζει με τον Θεό και να λέει "γιατί εγώ να υποφέρω έτσι".

Η ευσέβεια της γυναίκας αυτής φαίνεται και από το ότι πήγαινε συχνά στη συναγωγή. Παρ' όλη τη βαρυσανιστική αυτή κατάσταση και το ότι ίσως κάποιες φορές να αντιμετώπιζε και την ειρωνεία, ήταν τακτική στον τόπο της προσευχής. Ο ι. Ευαγγελιστής δεν αναφέρει ότι η συγκύπτουσα πήγε για να προσευχηθεί με κάποια ιδιότητα ή ότι έκανε κάποιο τάμα για την αναπηρία της. Η γυναίκα δεν ασχολείται με τα υλικά, ούτε καν με το πρόβλημα της υγείας της. Βρίσκεται στη συναγωγή, γιατί αγαπά το Θεό και θέλει να τον λατρεύει και να τον δοξολογεί.

Οι Χριστιανοί που αγαπούν το Θεό περιμένουν συνήθως κάποιο ανταπόδομα. Δηλαδή, η σχέση τους με το Θεό είναι, κατά ένα τρόπο, συμφεροντολογική. Και, κάποτε, όχι τίμια, όπως παρατηρείται στην περίπτωση της αχαριστίας που μερικές φορές χαρακτηρίζει τους ανθρώπους.

Η ευσεβής συγκύπτουσα στο θέμα της ευγνωμοσύνης παίρνει άριστα. Μόλις θεραπεύτηκε, αμέσως «εδόξαζε τόν Θεόν». Δηλαδή συνεχώς δοξολογούσε τον Θεό. Η στάση και η συμπεριφορά της είναι άξια θαυμασμού και άξια μιμήσεως.

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

Κυριακή 18.12.11.

(ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ)

Ευαγγελική περικοπή: Ματθ. α', 1-25

«Ίνα πληρωθῆ τό ῥηθέν ὑπό τοῦ Κυρίου διά τοῦ προφήτου...» (στ.22)

Ας προσέξουμε εξ αρχής μια λεπτομέρεια. Ο ι. Ευαγγελιστής Ματθαίος δεν λέει εδώ «Ίνα πληρωθῆ τό ῥηθέν ὑπό τοῦ προφήτου...», αλλά το «ῥηθέν ὑπό τοῦ Κυρίου διά τοῦ προφήτου». Και ο ι.Χρυσόστομος στο σημείο αυτό παρατηρεί: «Τό μέν γάρ στόμα Ἡσαΐου, ὁ δέ χρησμός ἄνωθεν ἐφέρετο». Δηλαδή, η προφητεία ειπώθηκε μεν διά του προφήτου Ησαΐου, δεν είναι όμως δική του, αλλά του Θεού.

Πολλές φορές οι ι. Ευαγγελιστές (και πιο πολύ ο ευαγγελιστής Ματθαίος) παραθέτουν μεσσιανικά χωρία από τα βιβλία των Προφητών της Παλαιάς Διαθήκης, για να βεβαιώσουν ότι ο Χριστός μας ήταν ο προκαταγγελημένος Μεσσίας. Η γλώσσα των Προφητών χρησίμευε ως ὄργανο διά του οποίου ο Θεός μετέδιδε τις εντολές ή τις προφητείες στον ισραηλιτικό λαό και δεν λειτουργούσε εκφράζοντας το προσωπικό τους θέλημα.

Οι Προφῆτες αρχίζοντας, κατά περίπτωση, το θείο ἄγγελμα, ακούγονταν να λένε: «Τάδε λέγει Κύριος». Δηλαδή, αυτά που θα ακούσετε τα λέει ο Θεός. Συνεπώς, τα λόγια ή η φωνή των Προφητών ήταν η φωνή του παντοκράτορος Θεού. Ακριβώς γι' αυτό το λόγο οι Προφῆτες του Ισραήλ υπῆρξαν μεγάλα πνευματικά αναστήματα αιώνας πριν από την ἔλευση του αναμενόμενου Μεσσία. Η δε επαλήθευση των προφητειών τους με την ενανθρώπιση του Θεού Λόγου και την κάθοδο του Παρακλήτου κ.ά. αποτελεί την αδιαφιλονίκητη μαρτυρία ότι υπῆρξαν τα εκλεκτά ὄργανα του Θεού. Και ακριβώς γι' αυτό η αγία μας Εκκλησία τοποθετεί τους Προφῆτες ευθύς μετά τους αγίους μαθητές και αποστόλους του Χριστού (Α' Κορ. ιβ', 28).

Αλήθεια, πόσο πρέπει να γεμίζει η ψυχή μας με σιγουριά και βεβαιότητα ότι η πίστη μας είναι η μοναδική αποκεκαλυμμένη αλήθεια, η μοναδική αληθινή θρησκεία του μεγάλου εν Τριάδι Θεού, που λατρεύουμε ως Ορθόδοξοι Χριστιανοί.

Τ Ο Υ Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Υ

Του Χριστού ανήμερα ήρθε και χτύπησε την πόρτα του σπιτιού μας ο Χριστός, ο Χριστούλης. Τον κρατούσε η μάνα του στην αγκαλιά της - μια ήμερη και καλοσυνάτη νέα γυναίκα, γλυκιά σαν την Παναγιά.

- Αν αγαπάς το Χριστό, χριστιανούλα μου! είπε της μάνας μου, που πήγε και της άνοιξε κι έμπασε από το άνοιγμά της τον αγέρα και την παγωνιά στο σπιτικό μας. Με βρήκε η νύχτα μεσόδρομα και δεν έχω πού να πάω και πού να γείρω... Μόνη μου αν ήμουν δε θα μ' ένοιαζε, μα έχω τούτο το βρέφος στην αγκαλιά μου, που θα μου ξεπαγιάσει...

Πισωπάτησε η μάνα μας κι η ξένη με το μωρό πέρασε το κατώφλι μας. Έκλεισε ξανά την πόρτα πίσω της και ξανάγινε ζέστη μέσα στο φτωχόσπιτό μας. Εμείς, μια θράκα παιδιά, μικρά μεγάλα, το πιο μεγάλο δέκα χρονών απάνω κάτω, το στερνοπούλι μας, ο Πανάγος, μήτε δύο, γυροφέρναμε και ζώσαμε την ξένη και το βρέφος. Και να δεις πως στην πρώτη ώρα, σαν να 'χαμε φοβηθεί τον ξένο άνθρωπο, που είχε χτυπήσει έτσι ανεπάντεχα, σε ώρα περασμένη της νύχτας, την πόρτα του σπιτιού μας, κι είχαμε πιαστεί και δε λέγαμε να ξεκολλήσουμε απ' το φουστάνι της μάνας μας. Γρήγορα όμως πήραμε θάρρος κι ήρθαμε κοντά στην ξένη, σαν να μην ήταν εκείνη τη νύχτα που την πρωτοβλέπαμε, σαν να 'χε ξαναρθεί στο σπίτι μας, σαν να την ξέραμε από καιρό. Κι εκείνο που κοιτούσαμε το πιο πολύ παραξευμεμένοι ήταν το βρέφος που κρατούσε η άγνωστη γυναίκα στην αγκαλιά της. Έχετε

δει το μικρό Χριστό στην αγκαλιά της μάνας του; Ο Θεός να με συχωρέσει, μα έτσι όπως κρατούσε το παιδάκι της στην αγκαλιά της εκείνη η ξένη, η μικρομάνα, δεν παράλλαζε στη θωριά από Κείνον! Στην αρχή, σαν να κοιμότανε το βρέφος. Ο σαματάς όμως που κάναμε τριγύρω του το αγουροξύπνησε. Μα δεν είπε το χρυσούλι μας να κλαουρίσει ή να γκρινιάξει! Ίσα-ίσα που τέντωσε τα ματάκια του -δύο βούλες από καταγάλανο ουρανό- τα γυρόφερε, μας κοίταξε όλους καλά καλά, μας έβγαξε, ώσπου στο τέλος και μας χαμογέλασε,

το αγγελούδι μας.... Η αδελφή μας η Δέσποινα άπλωσε τα χέρια της και γύρεψε να το πάρει στην αγκαλιά της -άπλωσε και το βρέφος τα δικά του, τα δικούλια του, κι αφέθηκε, παραιτήθηκε στην αγκαλιά της αδελφής μου. Η μάνα μας είχε φέρει ένα σκαμνί να κάτσει η ξένη, που ήταν κουρασμένη, να ξαποστάσει. Της γέμισε κιόλας ένα ποτήρι γλυκό κρασί, να πιει να συνεφέρει. Στερνά, άρχισε και να την κουβεντιάζει. Εμείς όλοι, τα παιδιά, ούτε που προσέχαμε τι της έλεγε. Όλη μας η έννοια είχε τυλιχτεί γύρω από το παιδί της, το βρέφος της. Ήταν δεν ήταν δύο χρονώ μωρό το παιδί της ξένης - να, πάνω κάτω σαν τον Πανάγο μας. Μας άρεσε που το βλέπαμε, μα το 'χαμε βρει κιόλας παιχνίδι και το παίζαμε. Από την μια αγκαλιά έφευγε, στην άλλη βρισκόταν - και να λογαριάσεις πέντε αγκαλιές παιδιών, πέντε ζευγάρια χέρια παιδιάτικα. Κι εκείνο, το μωρό, όλο να μας γελάει και να μας παίζει. Σαν να μην ήταν πλάσμα ανθρώπου, σαν να

Α Ν Η Μ Ε Ρ Α

΄ταν αγγελούδι, σαν να ΄ταν -Θεέ μου συχώρεσε με!- σαν να ΄ταν ένας μικρός Χριστός στο πλάι μας...

Του Χριστού ανήμερα μια ξένη γυναικά έκατσε κι έφαγε μαζί μας στο τραπέζι μας, μοιράστηκε το φτωχικό μας δείπνο. Ήρθαν και κοκκίνισαν τα μάγουλά της από το γλυκό κρασί που της έδωσε να πει η μάνα μας. Στερνά, τάισε και το μωρό της, μα ακόμα σαν σηκώθηκε να φύγει, η μάνα μας δεν την άφησε.

- Θα μείνεις απόψε μαζί μας, αδερφή, της είπε. Κι αύριο με το καλό πας στην ευχή του Θεού...

Το μωρό, που είχε χορτάσει πια από τα παιχνίδια κι από γέλια, άμα χόρτασε κι από φαί, ήρθε και κουράστηκε. Το ξάπλωσε η μικρομάνα στο στρώμα, το σκέπασε η μάνα η δικιά μας με ζεστή φλοκωτή κουβέρτα κι έκλεισε τα ματάκια του τ΄ αγγελούδι κι αποκοιμήθηκε.

Και τότε ήρθαν «οι μάγοι με τα δώρα» πάνω από την κλίνη του μικρού παιδιού... Η Δέσποινα πήγε κι έβγαλε από την κασέλα ένα παλιό μάλλινο μποξάδακι, η πιο μικρή αδερφή μας, η Χρυσούλα, ξετρύπωσε ένα ζιπουνάκι, που είχε ξεμείνει απ΄ τον καιρό που ήταν κι η ίδια μωρό. Ο Σταύρος, ο αδελφός μας, του χάρισε δύο τρία σπασμένα παιχνίδια του, κι εγώ, με τη σειρά μου, δεν παράλειψα να κάνω το χρέος μου μ΄ ό,τι μου βρισκόταν κι όπως μπορούσα. Στο αναμεταξύ η μάνα μας, μ΄ όλη τη φτώχεια μας, γέμισε το σακούλι της ξένης μ΄ ένα μεγάλο κομμάτι απ΄ το Χριστόψωμο, της βρήκε και κάμποσα παλιά ζεστά ρουχαλάκια για την ίδια και για το παιδάκι της. Μήτε και που τη ρώτησε ποια ήταν κι

από πού ερχόταν – δε ρωτάν ποτέ το φτωχό τον άνθρωπο που χτυπάει την πόρτα σου γιατί πεινάει και γιατί διψάει...

Και τα μάτια της ξένης γέμιζαν, πλημμυρούσαν όλη την ώρα από δάκρυα. Κι ήθελε να μας αγκαλιάσει και να μας φιλήσει εκείνη την ώρα. Ο Πανάγος μας μονάχα, το δικό μας μωρό, κλαψούρισε και γκρίνιαζε από δίπλα μας. Και ξέρετε γιατί; Γιατί δεν είχε να χαρίσει κάτι κι αυτός στο μωρό της ξένης. Όσπου μια στιγμή, το ξένο παιδί άνοιξε ξάφνου τα ματάκια του, τα περπάτησε ένα γύρο, τα σταμάτησε, τα στύλωσε στο τέλος καταπάνω στον Πανάγο μας. Ο μικρός μας αδελφός βρέθηκε κείνη την ώρα πιο κοντά απ΄ όλους μας στο μωρό της ξένης. Κατά κείνον λοιπόν άπλωσε τα χεράκια του το βρέφος. Άπλωσε και τα δικά του το αδερφάκι μας, σίμωσε το στρώμα όπου ξάπλωνε το ξένο παιδί, έγειρε πάνω του. Και την ίδια στιγμή, είδαμε τα δυο παιδιά να σμίγουν, ν΄ αγκαλιάζονται, τον Πανάγο μας να φιλάει το παιδί της ξένης! Κι αυτός, ο κουτός, που θαρρούσε πως δεν είχε τίποτα να δώσει και να του χαρίσει...

Του Χριστού ανήμερα ήρθε και χτύπησε την πόρτα του σπιτιού μας ο Χριστός, ο Χριστούλης. Κι έπαξε και γέλασε μαζί μας. Πήρε κι έδωσε χαρά στο φτωχό το σπιτικό μας. Κι ήταν σαν να είχαν ανοίξει οι ουρανοί, έμοιαζε σαν να είχε σταματήσει το πεφταστέρι, το άστρο το λαμπερό, πάνω από τη στέγη του σπιτιού μας εκείνη τη νύχτα – τη νύχτα που γεννιέται ο μικρός Χριστός «εν φάτνη των αλόγων, εν Βηθλεέμ τη πόλει».

Άλκης Τροπαιάτης

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΪΣ

Ένα μέρος της πολυήμερης εκδρομής μας που τέλειωσε στις αρχές Νοεμβρίου αφιερώθηκε **στο ομορφότερο νησί της Λέσβου**. Επισκεφτήκαμε σύντομα τα σημαντικότερα αξιοθέατά του.

Στη Θερμή φιλοξενηθήκαμε στον άνετο ξενώνα της Σ.Ι.Μ. των θαυματουργών Αγίων Ραφήλ, Νικολάου & Ειρήνης και παρακολουθήσαμε την κατανυκτική Θ. Λειτουργία. Ακούσαμε το βίο και το φοβερό μαρτύριο των αγίων, είδαμε το πιθάρι όπου έκαψαν τη μικρή Αγ. Ειρήνη και προσκυνήσαμε στους τάφους τους.

Στο Μανταμάδο επισκεφτήκαμε το μοναδικό προσκύνημα του Ταξιάρχη. Αντικρίζοντας τον πηλίνο Αρχάγγελο νιώσαμε βαθιά συγκίνηση, καθώς είναι πολύ ιδιαίτερη και παράξενη η ιστορία τού πώς φτιάχτηκε. Είναι φοβερό να ξέρει κανείς ότι η εικόνα που προσκυνάει είναι φτιαγμένη με το αίμα άγρια σφαγμένων μοναχών.

Ανεβήκαμε μέχρι το βορειοδυτικό τμήμα του νησιού, **στο Σίγρι**, όπου βρίσκεται το Απολιθωμένο Δάσος. Εντυπωσιαστήκαμε από το θαύμα της φύσης να μετατρέπει κορμούς δέντρων σε πέτρα περίτεχνα χρωματισμένη. Το Μουσείο είναι μοναδικό στην Ελλάδα κι ένα από τα πιο αξιόλογα του είδους του παγκοσμίως. Μάθαμε για τις γεωλογικές αλλαγές που έγιναν στη Μεσόγειο σε διάρκεια χιλιάδων χρόνων και θαυμάσαμε όλα τα αξιόλογα εκθέματα.

και δημιουργίας

Στην 1. Μονή Λειμώνος θαυμάσαμε μια σπάνια συλλογή από έγγραφα, εικόνες και λαογραφικό υλικό, που μας ταξίδεψε στο παρελθόν. Ανάμεσα στα άλλα ξεχωρίζουν και τρεις εικόνες μοναδικές στον κόσμο: «Τα πρώτα βήματα του Χριστού», η Σοφία του Θεού και μια εικόνα των Αγίων Γεωργίου και Δημητρίου. Χαρήκαμε όμως και τον πολύ ωραίο κήπο με παγώνια, χήνες, κότες και άλλα παράξενα πτηνά, μικρόσωμα και μεγαλόσωμα, που κυκλοφορούσαν ελεύθερα. Τη μονή πλαισιώνουν 200 εκκλησάκια!

Οι σχολικές μας εκδρομές είναι μοναδικές. Όλοι διασκεδάζουμε, γελάμε, παίζουμε, τραγουδάμε και στο τέλος όλα μένουν στην καρδιά μας σαν μια υπέροχη ανάμνηση! Μακάρι να ξανακάνουμε ένα τόσο ευχάριστο και εποικοδομητικό ταξίδι!

Περίπατο στις Μυκήνες κάναμε μέσα στο Νοέμβριο. Περνώντας την Ξακουστή Πύλη των Λεόντων επισκεφτήκαμε το χώρο των ανακτόρων, μέσα στο πανέμορφο τοπίο. Πήγαμε επίσης και στον τάφο του Ατρέα και ξεναγηθήκαμε στο Μουσείο, όπου θαυμάσαμε το θησαυρό του Ατρέα. Ήταν μια ωραία ευκαιρία αναψυχής μέσα στον καιρό των διαγωνισμάτων του α' τριμήνου.

Μ. Κακούρη (Α΄ Λυκ.), Μ. Δρίτσα (Γ΄ Λυκ.) & Ελ. Μουτεβελή (Α΄ Γυμν.)

του **Ευσταθίου Ριπά,**

τ. Δ/ντού της Παλλείου Παιδ/κής Ακαδημίας

Σε παλαιότερες εποχές, ο παππάς, ήσαν λίγο-πολύ πρόσωπα σεβαστά και αγαπητά. Το σχολείο ήταν ο χώρος όπου παρεχόταν η γνώση και ως θεσμός ήταν αγαπητός και σεβαστός. Ήταν θεσμός ιερός. Οι δάσκαλοι και οι καθηγητές θεωρούσαν το έργο τους ως ιερή αποστολή. Ακριβώς γι' αυτό ήσαν και πρόσωπα τιμώμενα.

Στις μέρες μας, ως γνωστόν, υπάρχουν άφθονα μέσα και τόποι όπου παρέχεται η δυνατότητα να αποκτηθούν γνώσεις. Σήμερα, η περιρρέουσα ατμόσφαιρα επηρεάζει σημαντικά τη στάση των μαθητών όσον αφορά τη θετική ή αρνητική τοποθέτησή τους προς το σχολείο. Με την επικρατούσα τάση του ατομισμού και των υλικών απολαύσεων, με το σύνθημα λίγη δουλειά και περισσότερα λεφτά, με το να περνάμε καλά σήμερα χωρίς προοπτική για το μέλλον της νέας γενιάς, χωρίς έρευνα και αξιοκρατία, χωρίς υποδείγματα... διαμορφώνεται μια αρνητική νοοτροπία στη μαθητιώσα νεολαία για το σχολείο.

Τα ως άνω διαμορφώνουν τους υλιστικούς στόχους που έχουν επικρατήσει στην εκπαίδευση. Προέχει ο ατομισμός, το να περνάμε καλά, κατά το «φάγωμεν, πίωμεν», η αμοιβή του συνδικαλιστικού «δ», η συμπαιγνία των εκπαιδευτικών με τους μαθητές και φοιτητές, η προώθηση των ημετέρων, η έλλειψη απώτερων σκοπών και προοπτικής, η

αδυναμία αντιστάσεως και γενικότερα η έλλειψη κοινωνικής πολιτικής και αλληλεγγύης. Επιπλέον, η γενικότερη έλλειψη ολόπλευρης κατάρτισης των εκπαιδευτικών, η ελλιπής παιδαγωγική, ιδίως των της Μέσης Εκπαιδεύσεως, αλλά και ο στεγνός επαγγελματισμός, χωρίς καρδιακή και αγαπητική προσέγγιση των μαθητών, όλα αυτά δημιουργούν κλίμα απαξίωσης του σχολικού θεσμού και ως αποτέλεσμα ακολουθεί η αδιαφορία των μαθητών προς το σχολείο και το περιεχόμενο αυτού.

Τι δέον γενέσθαι; Κάτω από τις οικονομική κρίση, είναι αναγκαία η επανεκτίμηση των σκοπών και των στόχων της εκπαίδευσης. Επιβάλλεται η καταπόλεμηση του ατομισμού. Πρέπει να τονισθεί ότι το παρόν είναι άπιαστο και στιγμιαίο και στηρίζεται στους θησαυρούς του παρελθόντος. Πρέπει να έχει προοπτική για το μέλλον, δηλαδή για τη νέα γενιά. Η εκπαίδευση να έχει ως πρότυπα τους επιτυχημένους επιστήμονες, τους ερευνητές, τους δημιουργούς πολιτισμού, τους ευεργέτες και όσους εκδούσαν τη ζωή τους για την κοινωνία. Η κοινωνία αποτελείται από το σύνολο των ηλικιών. Το μέλλον των νέων δεν θα πρέπει να το υποθηκεύουν οι μεγάλοι με τα προσωπικά τους γούστα, τις προσωπικές τους βλέψεις και τα προσωπικά δάνεια που επιβαρύνουν τις επερχόμενες γενεές.

οικουμενικός

50

τεύχη

(Ιανουάριος 2007 - Δεκέμβριος 2011)

"Ο ΠΥΡΡΟΣ":

νεανικό περιοδικό με θέματα πνευματικού προσανατολισμού για εφήβους.
Κυκλοφόρησε ο 5ος τόμος 2011 σε περιορισμένα αντίτυπα.
Διατίθεται από τη Γραμματεία των Εκπαιδευτηρίων μας.

Χριστούγεννα

Βαθύ σκοτάδι ψυχές και πλάση αγκαλιάζει
βαθύ, πηχτό, χειροπιαστό, σ' αγκάλιασμα πνιγμού
και μόνο πάνω στις κορφές το χιόνι ανταυγάζει
αχνή φωτίζει τις ψυχές ελπίδα λυτρωμού.

Αχνή ελπίδα μια δειλή και στοργικά κρυμμένη,
σ' αγνές ψυχές κατάβαθα· ονείρου σιγαλιά.
μα κι αν ελπίζουν μερικές, καμιά δεν περιμένει
από την φάτνη λυτρωμό, το φως απ' την σπηλιά.

Γι' αυτό και μόνο άγγελοι στην φάτνη παραστέκουν
κι απ' τους ανθρώπους οι βοσκοί κριθήκαν αρκετοί.
Κι αγγέλων και βοσκών φωνές
ψαλμούς για Σένα πλέκουν,
για Σένα που γεννήθηκες απόψε, Λυτρωτή.

Γεννήθηκες... κι αστράψανε γη και ουράνια ακόμα
και λούστηκαν στη λάμψη Σου η πλάση κι οι ψυχές.
Ποιος το 'λπιζε της Βηθλεέμ και της σπηλιάς το χώμα
φωτός να γίνουν άσβεστου, ανέσπερου πηγές!

Δ.Σ.

Περλογομικ

Σαν χρονογράφημα

✿ Συνάντηση με τους

✿ ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ ΤΩΝ ΜΑΓΩΝ ✿

Η γέννησή Σου το άγιασε το κάθε τι στη φάτνη,
τό άψυχα και τα ζωντανά. Μουγκανητά σκορπίζουν
τα βόδια και τό αλόγατα μ' αγάπη κλιμιντρίζουν!..

Η γέννησή Σου το άγιασε το κάθε τι στη φάτνη.

Και το Άστρο που δε θα φανεί ποτέ στον κόσμο πια,
από του στερεώματος τό αμέτρητα τα βάθη

ήρθε κι από τη φάτνη Σου, Χριστέ μου,

επάνω εστάθη

το Αστέρι, που δε θα φανεί ποτέ στον κόσμο πια.

Το Αστέρι αυτό που οδήγησε τους μάγους

να Σε βρούνε,

κάθε πιστός με της ψυχής τα μάτια το θωρεί.

Το Αστέρι αυτό στη φάτνη Σου κι εμένα μ' οδηγεί.

το Αστέρι αυτό που οδήγησε τους μάγους

να Σε βρούνε.

Σωτήρης Σκίπης

Ήταν παραμονές Χριστουγέννων. Είχε
Ήσκοτεινιάσει για τα καλά. Η οικογένειά
μου έλειπε σε μια γιορτινή επίσκεψη. Ήμουν
μόνη μου και διάβαζα ένα γιορτινό βιβλίο δίπλα
στο αναμμένο τζάκι.

Ξαφνικά άκουσα κρότους από παρά-
ξενες πατημασιές έξω από το σπίτι μας. Βγήκα
περιέργη στο παράθυρο κι αντίκρισα τρεις θε-
όρατες καμήλες στην αυλή μας. Στο πλάι τους
στέκονταν ανήσυχοι τρεις άντρες ντυμένοι με
πολύχρωμα σαλβάρια και λευκές μαντήλες στα
κεφάλια τους.

-Ποιοι είστε εσείς; ρώτησα έκπληκτη.

-Μας συγχωρείτε για την ενόχληση. Είμαστε
τρεις μάγοι από τα βάθη της Ανατολής που ανα-
ζητούμε το νεογέννητο βασιλιά.

-Δηλαδή, είστε ο Βαλτάσαρ, ο Γασπάρ και ο
Μελχιόρ;

-Ακριβώς! Έχουμε χάσει το δρόμο για τη
Βηθλεέμ, γιατί το αστέρι που μας οδηγούσε εδώ
και τόσους μήνες χάθηκε τις τελευταίες μέρες
από τον ουρανό.

-Πότε ακριβώς συνέβη αυτό;

-Μόλις μπήκαμε στη μεγάλη πόλη με τους
«μαύρους» δρόμους.

-Α! Θα έκρυσαν το φως του τα αμέτρητα
φώτα της πόλης. Και δε ζητήσατε βοήθεια;

-Μα, φυσικά, είπε ο Βαλτάσαρ. Αλλά μας
έστειλαν σε μια τεράστια αίθουσα με ένα «ζω-
ντανό» πανί.

-Θα νόμιζαν μάλλον ότι ζητάτε τους αστέρες
του κινηματογράφου.

-Άλλος μας είπε να προφτάσουμε να μπού-
με σε ένα πολυτελέστατο κέντρο με κόσμο πολύ
καλοντυμένο, είπε ο Μελχιόρ.

Τρεις Μάγους

-Μάλλον κάποιο αστέρι του τραγουδιού θα νόμιζαν πως αναζητάτε.

-Μα και όταν τους εξηγήσαμε πως ψάχνουμε ένα ουράνιο αστέρι μας έστειλαν σε ένα θόλο που έγραφε «Πλανητάριο», είπε ο Γασπάρ.

-Όμως κανένα αστέρι δεν ήταν τόσο φωτεινό όσο το δικό μας, είπε με απογοήτευση ο Βαλτάσαρ.

-Νομίζω πως ξέρω για ποιο αστέρι μιλάτε!

-Αλήθεια, θα μας οδηγήσεις στον νεογέννητο Χριστό;

-Ξέρω πως κάθε χρόνο τέτοιες μέρες το αστέρι της πίστης και της αγάπης ανάβει πάνω από τις εκκλησιές μας, οδηγώντας όλους τους πιστούς στην αγκαλιά τους.

-Και εκεί θα βρούμε το μεγάλο Βασιλιά;

-Ναι, σπαργανωμένο μέσα στο Άγιο Ποτήριο, έτοιμο να δοθεί σαν δώρο σε αυτούς που το λαχταρούνε.

-Και εκεί θα μπορέσουμε να αποθέσουμε κι εμείς τα πολύτιμα δώρα μας;

-Μα, φυσικά. Κάθε άνθρωπος αυτή την ώρα μπορεί να αφήσει εκεί ένα κομμάτι από τον παλιό εαυτό του, τα λάθη και τις αδυναμίες του και να αποφασίσει ένα καινούριο ξεκίνημα στη ζωή του.

-Αλήθεια, πόσα πράγματα άλλαξαν από τότε που ξεκινήσαμε για πρώτη φορά διαβάζοντας τις Γραφές για το ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ!

Με αυτά τα λόγια οι τρεις Μάγοι κάθθηκαν μέσα στο σκοτάδι της χριστουγεννιάτικης νύχτας, χαράζοντας πορεία για την ολοφώτεινη εκκλησιά.

ΕΛΛΑΔΑ

Έσύ 'σαι πού διαβαίνεις ταπεινά
σέ κάποια χώρα φτωχική μά τιμημένη
καί σέ λαό πού πόνεσε φριχτά
κι' άδούλωτη ή ψυχή του παραμένει.

Έσύ 'σαι πού πολέμησες παλιά
σέ Σαλαμίνες καί σέ Μαραθώνες
καί έζωντάνεψες τό θρύλο σου ξανά
ή ίδια σ' όλους τούς αιώνες!

Μέ τόν πυρσό τοῦ θείου πνεύματός σου
έφώτισες κι' έδίδαξες λαούς.
ή ίδια στή σοφία καί στή μάχη,
ή ίδια σ' όλους τούς καιρούς.

Καί τώρα μέ τήν πίστη σου τήν άγια
ξεκίνησες για άλλες κορυφές,
γι' αυτές πού θά σημάνουνε για σένα
νέους άγώνες, νέες έποχές!

Γ. Κούβελας,

(στρατιώτης, Ίανουάριος 1961)

για σας τους εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΕ ΛΑΘΟΣ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ.

Το βιβλίο και ο μαυροπίνακας είναι η ασφαλέστερη οδός για την κατάκτηση της γνώσης, σύμφωνα με τον κορυφαίο ψυχίατρο δρ. Μ. Σπίτσερ. Ο Αυστριακός ψυχίατρος γνωρίζει ότι οι απόψεις του δεν είναι δημοφιλείς, επειδή είναι δεινός υποστηρικτής των καλών εκπαιδευτικών, της πλούσιας βιβλιοθήκης και του μαυροπίνακα.

Κατά την άποψή του, καθοριστικό ρόλο στο εκπαιδευτικό σύστημα παίζει η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης των μαθητών. Το συμπέρασμα είναι πως τα παιδιά μαθαίνουν και αποθησαυρίζουν μόνον όταν συνδέουν τα νέα στοιχεία με τον πραγματικό και όχι τον εικονικό κόσμο. Τα βιντεοπαιχνίδια, υποστηρίζει, μαθαίνουν στα παιδιά πώς να συγκεντρώνονται σε διαφορετικά σημεία της οθόνης. Η προσοχή, όμως, στο σχολείο αξιώνει να μπορεί ο μαθητευόμενος να συγκεντρωθεί σε ένα πράγμα κάθε φορά. Την ικανότητα αυτή τη “χάνουν” τα παιδιά, όταν προτρέπονται και εξωθούνται να συγκεντρώνονται «στα πάντα». Συνεπώς, αβίαστα ισχυριζόμαστε πως η δυνατότητα αυτοσυγκέντρωσης των μαθητών δέχεται... «ηλεκτρονικό πόλεμο».

Ο κορυφαίος ψυχίατρος τεκμηριωμένα βεβαιώνει ότι τα εκπαιδευτικά μας συστήματα βρίσκονται σε λάθος δρό-

μο (βλ. εφ. «Το Βήμα», 27.11.11, σελ. 8/26).

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ MULTITASKING.

«Οι καλπάζοντες ρυθμοί της καθημερινότητάς μας μάς έχουν μεταμορφώσει σε «ζογκλέρ» δραστηριοτήτων. Κάτι τέτοιο, υποστηρίζει ο δρ. Σπίτσερ, μειώνει τις εγκεφαλικές μας επιδόσεις. Η αμερικανική εφημερίδα “The New York Times”, μάλιστα, είχε δημοσιεύσει πρόσφατα άρθρο, σύμφωνα με το οποίο η αμερικανική οικονομία χάνει ετησίως περί τα 650 δις. δολάρια ακριβώς επειδή οι εργαζόμενοι ασχολούνται με πολλά πράγματα ταυτόχρονα» (βλ. εφ. «Το Βήμα», 27.11.11, σελ. 27/9).

200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΡΟΛΟΥ ΝΤΙΚΕΝΣ.

Ο Κάρολος Ντίκενς έχει χαρακτηριστεί ως αφηγητής της κοινωνικής πραγματικότητας της εποχής του. Ήταν παρηγορητής των πτωχών και εραστής της ελπίδας. Στις μέρες μας επιστρέφει ως εισηγητής της καλοσύνης και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Στοιχεία που μας λείπουν και τα δύο. Η Βρετανία τιμά τα 200 χρόνια από τη γέννησή του. Ο Ντίκενς αγαπήθηκε όσο λίγοι συγγραφείς στον κόσμο. Κάθε Χριστούγεννα επιστρέφει κρατώντας το δικό του συναξάρι: τα «Χρι-

στουγεννιάτικα Κάλαντα», ο φιλάργυρος και κακότροπος Σκρουτζ γίνονται παραδείγματα προς μίμηση και προς αποφυγή. Έχουμε και την επανεμφάνιση του Όλιβερ Τουίστ. Και αυτή είναι εύρημα του Κάρολου Ντίκενς. Το πνεύμα του καλού στο τέλος θριαμβεύει και εδώ.

Ως προς το εκπαιδευτικό σύστημα, ο Ντίκενς επιθυμεί ζεστούς και ανθρώπινους δασκάλους, επιστρέφοντας σταθερά στη δική του κορυφογραμμή της καλοσύνης και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

ΙΔΡΥΜΑ Η.Π.Α. ΓΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ «ΟΧΙ». Στις Η.Π.Α. για δυο μέρες

η χώρα μας είχε τις τιμές που της άξιζαν για τη συμμετοχή της στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Την

πρωτοβουλία είχαν Έλληνες της Ομογένειας με θέσεις στην Αμερικανική Διοίκηση, που προχώρησαν στην ίδρυση του Ιδρύματος με την ονομασία "OXI Day Foundation". Στο εξής, σε κάθε εθνική ελληνική επέτειο, το Ίδρυμα αυτό θα οργανώνει εκδηλώσεις που θα τιμούν τον αγώνα των Ελλήνων, οι οποίοι θυσιάστηκαν για την ελευθερία όχι μόνο της Ελλάδος αλλά και ολόκληρης της ανθρωπότητας. Έτσι θα υπογραμμίζεται και η γενναιότητα της χώρας μας που τόλμησε, αν και μικρή, να πολεμήσει ενάντια στις φοβερές δυνάμεις του Άξονα (βλ. εφ. «Το Βήμα», 27.11.11).

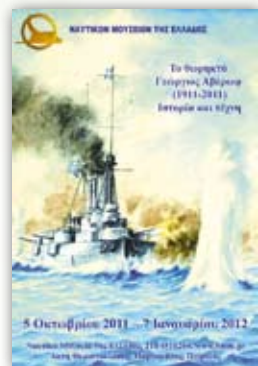
ΟΘΟΝΗ ΑΦΗΣ... ΜΠΡΑΪΓ! Μια οθόνη αφής για άτομα με προβλήματα όρασης ανέπτυξε ο ερευνητής Σόχαν Νταρ-

μαράτζα, κερδίζοντας τον καθιερωμένο διαγωνισμό του Πανεπιστημίου του Στάνφορντ

για καινοτόμες ιδέες. Πώς θα μπορούσε όμως ένας τυφλός να εντοπίσει, για παράδειγμα, τους χαρακτήρες στην επίπεδη οθόνη ενός υπολογιστή-ταμπλέτας σε περίπτωση που θα ήθελε να γράψει κάτι; Το καίριο αυτό ερώτημα καθοδήγησε τον Σ. Νταρμαράτζα να δημιουργήσει μια οθόνη αφής που να «αναζητεί» διαρκώς τα δάχτυλα του χρήστη. Σύμφωνα με τον ίδιο, το μόνο που έχει να κάνει ένας τυφλός είναι να τοποθετήσει τα οκτώ του δάχτυλα (τέσσερα ανά χέρι) στην επιφάνεια της έξυπνης οθόνης. Αμέσως τα πλήκτρα αφής καθοδηγούνται προς αυτά προσφέροντάς του τη δυνατότητα να γράψει σε ένα εικονικό πληκτρολόγιο (βλ. εφ. «Το Βήμα», 20.11.11, σελ. 12/30).

«Γ. ΑΒΕΡΩΦ» 1911 - 2011. Το θρυλικό θωρηκτό «Γεώργιος Αβέρωφ» γιορτάζει φέτος την 100ή επέτειό του από την ημέρα της άφιξής του στην Ελλάδα. Το 1911 το Θ/Κ «ΑΒΕΡΩΦ» κατέπλευσε στο Φάληρο. Η υποδοχή που του έγινε από την ηγεσία και το λαό υπήρξε αποθεωτική. Το λαϊκό ένστικτο κατάλαβε αμέσως την καταλυτική παρουσία του για τα δρώμενα του έθνους. Κυριολεκτικά το λάτρευσε και αυτό το αίσθημα λατρείας διατηρείται αναλλοίωτο ως τις μέρες μας.

Adventure on board

When I woke up, the ship was deserted. I looked everywhere, but there was nobody else on board. They had all disappeared. We had left Piraeus the previous day and our destination was Asia Minor. It was a school excursion and we all were very excited. But what was going on?

I walked around the ship and I saw nobody. Everything was in a mess. Many bags and heavy luggage were abandoned. The lights were turned on, caps of coffee were upside down and all seemed as if all the passengers had left the ship very quickly. It was really funny to walk alone and wonder "what is going on"? To tell the truth I wasn't scared. I thought that I was dreaming or my friends had made me a joke.

Suddenly, when I arrived in front of the reception I heard some noise. I ran and met all the ship's passengers on deck. When I got outside I realised that the wind was very strong. Then I understood what happened. I saw Paraskevi and she told me everything. She had taken a walk without me while I was sleeping. She had seen a member of the crew falling in the sea due to the storm and she ran to inform the rest of the crew. Because of her voice the ship's passengers had run outside to see what happened. Then we saw the boat which had left to find the sailor. Fortunately, he was saved!

Since then, when I travel by ship I never sleep and I never get outside!

Too good to be true!

When I woke up, the ship was deserted. I looked everywhere but there was nobody else on board. They had all disappeared. We were on a school trip to Asia Minor and an hour ago, before I fell asleep, everybody was running to the bathroom because the ship was extremely shaking! But now all I could see around was the passengers' luggage.

It seemed as if they had left in a hurry because the whole ship was in a mess. I was worried, when I saw a small and green thing coming to me. At first I thought it was a baby bear but then I realised that it had more than two eyes, so it looked more like an alien! The creature told me that the rest of the passengers had left half an hour ago to live in another galaxy. But the creature needed me for a very important experiment which I was suitable for. I thought that this would make me famous later on my life so I decided to follow it.

Unfortunately, life is not fair and at that specific moment I heard my mother telling me to wake up and get ready for school. Thus I guessed that my career or the first person who had gone to another planet should wait for a little longer!

Θ. Πούλη & Αικ. Μαλαμαδάκη, Β' Λυκείου
Επιμέλεια: Ο. Γκαραγκούνη, Εκπ/κός

Noël

Le 25 décembre, c'est Noël. En Noël on fête la naissance de Christ. Avant la fête on décore le sapin de Noël avec des boules et des guirlandes et on fait la crèche. La veille les enfants chantent les «calanda» à chaque maison. Après ils dépensent tous l'argent pour acheter des cadeaux à sa famille et à ses amis. Tôt le matin on va à l'église à la messe et tout le monde se souhaite que la naissance de Christ apportera la paix et le bonheur à tous. Enfin on ouvre les cadeaux.

Μαρία Αντζουλάτου, Γ' Γυμνασίου

Le 25 décembre, c'est Noël. C'est l'anniversaire du Christ. C'est une fête familiale et religieuse. On fête la naissance de Christ. On décore le sapin de Noël et on se souhaite «joyeux Noël» !

Le 31 décembre, c'est le réveillon, le dernier jour de l'année. On dîne très tard le soir et on attend jusqu' à minuit la nouvelle année. On offre des cadeaux et on dit à tout le monde «Bonne année».

ΕΒελίνα Αγγελή, Γ' Γυμνασίου

- 1 -- V -----
- 2 A -----
- 3 C -----
- 4 A -----
- 5 N -----
- 6 C -----
- 7 E -----
- 8 S -----
- 9 D -----
- 10 E -----
- 11 N -----
- 12 O -----
- 13 E -----
- 14 L -----

1. La veille du 1er janvier, on attend la nouvelle année, c'est le
2. Bonne ... !
3. La veille de Noël, on fait la, qui représente le lieu où le Christ est né.
4. On envoie des de vœux.
- 5 – 14. On décore le avec des boules et des
6. En Grèce, la veille de Noël, les enfants chantent les «.....».
7. On mange beaucoup de
8. On va à la de minuit, à l'église.
9. Au repas de Noël, il y a la qui est délicieuse !
10. Au mois de c'est Noël.
11. On s'amuse !
12. On beaucoup.
13. Les petits enfants attendent le

Κατερίνα Τσιμπίκου, Γ' Γυμνασίου

Επιμέλεια: Κ. Κουτλήκη, Εκπ/κός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ ΠΕΜΠΤΟΥ ΤΟΜΟΥ 2011

ΚΥΡΙΑ ΑΡΘΡΑ

Οι καλύτερες ευχές μας (Χ.Γ.Κ)	σ.3
Η αξία της γλώσσας μας (Χ.Γ.Κ)	σ.27
Ρήγας Φεραίος (Σ.Καραμουντζος)	σ.51
Η αγωνία Του (Χ.Γ.Κ)	σ.75
Ημέρα αποφράς (Χ.Γ.Κ)	σ.99
Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου (Χ.Γ.Κ).....	σ.123
«Εν τούτω νικά» (Χ.Γ.Κ).....	σ.147
Όραμα ελληνικό (Κ.Τσιρόπουλος)	σ.171
Η Ελληνορθόδοξη Εκπαίδευση της Μικρασίας (Χ.Γ.Κ).....	σ.195
Η Φάτνη (Χ.Γ.Κ.)	σ.219

ΕΠΕΤΕΙΑΚΑ

Η «Κυρά των Αθηνών»: μια γυναίκα πρότυπο.....	σ.31
Αθανάσιος ο Πάριος (Χ.Γ.Κ)	σ.52
Η Α' Εθνοσυνέλευση στην Επίδαυρο το 1821.....	σ.54
Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης (Ν.Πούλης)	σ.57
Η ευχή του αγίου Εφραίμ	σ.58
«Άρατε Πύλας»	σ.76
Πάσχα στην Κωνσταντινούπολη	σ.84
Η Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως.....	σ.100
Θρηνητικών συναξάρι	σ.108
Στη γη του Πόντου προσκυνητές.....	σ.124
Ψήφισμα για τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου	σ.131
Χάρτης του Ποντιακού Ελληνισμού.....	σ.132
Προκατασκηνωτικό Μονοήμερο! (Κ. Δρομπόνη)σ.140	
Ο Αλ. Κάκκος στο Κέμπριτζ του Λονδίνου	σ.150
Ηλεκτρονικός Εθισμός.....	σ.152
Ο «Ορθόδοξος Τύπος» γράφει για τον «Πυρσό».....	σ.166
«Νέοι με λογική και φιλότιμο»	σ.173
Τι διδάσκουν στα σχολεία της Αλβανίας για την Ελλάδα!.....	σ.182
Μοσχονήσια, η πατρίδα μου (Β. Ράλλη)	σ.196
Η εκδρομή μας στην Αιολική γη (Θ. Πούλη).....	σ.200
Μια Μικρασιάτισσα μάνα διηγείται.....	σ.204
Ένα συγκλονιστικό στιγμιότυπο (Δ. Ντούλιας)	σ.220-221
Αφιέρωμα στα 50 τεύχη του «Πυρσού».....	σ.229-232

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΓΩΝΙΑ: ΕΚΘΕΣΕΙΣ & ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ποιους θεωρείς ήρωες (Π. Κουρκουλιώτη) –... Ποια εικόνα θα σχηματίζατε για τη χώρα σας; (Μ. Μαρκαντώνη) –Τι να ζητήσω από το Θεό – Η προστασία του περιβάλλοντος ευθύνη και των νέων (Ιάκ. Πούλης).....	σ.14-15
Φιλαυτία και εγωισμός (Ι. Πούλης) – Η έννοια του χρόνου... (Γ. Κουρκουλιώτης) - ... Έπειτα από 30 χρόνια (Α. Λεζιζίδης)	σ.34-35

Απ' την ενασχόλησή μας με τη λογοτεχνία: «Χωρίς οικογένεια» (Α. Παπαβενετίου, Μ. Αντζουλάτου, Ι.

Πούλης, Κ. Τσιμπίκου, Ε. Φράγκου).....	σ.64-65
Απ' την ενασχόλησή μας με τη λογοτεχνία «Ο γέρος και η θάλασσα» (Δ. Τζαβάρας, Σ. Παπαγεωργίου)	σ.88-89
Στον απόηχο της εθνικής μας γιορτής (Ε. Παπαδημητρίου, Α. Κουζή) – Μια πασχαλινή ανάμνηση (Γ. Βεντούρης, Π. Κουρκουλιώτη)	σ.114-115
Όλα τα σκουπίδια είναι στην τηλεόραση (Π. Κουρκουλιώτη, Γ. Βεντούρης, Α. Κουζή) – Η τηλεόραση δεν μαθαίνει την αγάπη - Η τηλ. προκαλεί εθισμό (Π. Κουρκουλιώτη) – Αποχαριετώντας την Α' Γυμνασίου (Π. Σταματίου, Α. Κουζή)	σ.134-135
Φετινή Δημοσκόπηση: Για την ποιότητα των Κατασκηνωτικών μας Σεμιναρίων	σ.158-159
Απ' την ενασχόλησή μας με τη λογοτεχνία «Εμένα με νοιάζει» (Α. Κουζή, Ε. Παπαδημητρίου, Γ. Βεντούρης) – Ένα πολύ καλό μέσο ψυχαγωγίας (Μ. Μαρκαντώνη)	σ.184-185
Η πληγωμένη Τένεδος (Π. Παπαβενετίου) – Το ηρωικό Αϊβαλί (Π. Μπάνος) – Η Θρυλική Τροία (Μ. Καρατζόγλου) – Το νοσταλγικό Μοσχονήσι (Ε. Μουτεβελή) – Η φημισμένη Πέργαμος (Αικ. Μαλαμαδάκη) .	σ.210-211
Συνάντηση με τους Τρεις Μάγους (Παν. Κουρκουλιώτη).....	σ.234-235

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΕΚΠ/ΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠ/ΡΙΩΝ "ΑΠ.Π"

Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα 2010 – 2011 «Καί πνεύμα Θεού έπεφερετο επάνω του ύδατος» (Π. Παπαβενετίου, επιμέλεια Α. Κουτσόπουλος).....	σ.22
Το νερό (H2O): Χημική ένωση ζωής (επ. Α. Κουτσόπουλος).....	σ.46
Δελφίνια στο ... δάσος! (Μ. Αντζουλάτου).....	σ.94
Εξερευνώντας τον υδροβιότοπο της Στυμφαλίας.....	σ.118
Πώς η αδιαφορία του ανθρώπου καταστρέφει έναν πολύτιμο θησαυρό (Από την εργασία της Π.Ο., επιμ. Α. Κουτσόπουλος)	σ.139

ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΜΗΝΑ & ΙΕΡΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

25 Ιανουαρίου (Γρηγόριος ο Θεολόγος).....	.6
10 Ιανουαρίου (Γρηγόριος ο Νύσσης)	σ.7
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 23 Ιαν. Λουκ. ιη', 35-43	
• Κυρ. 30 Ιαν. Μαθ. ε', 14-19.....	σ.5
9 Φεβρουαρίου (άγ. Νικηφόρος)	σ.32
16 Φεβρουαρίου (άγ. Πάμφιλος)	σ.32
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 20 Φεβρ. Λουκ. ιε', 11-32	
• Κυρ. 27 Φεβρ. Μαθ. κε', 31-46.....	σ.33
27 Σεπτεμβρίου (αγ. Ακυλίνα)	σ.60
3 Σεπτεμβρίου (Νεομάρτυς Πολύδωρος).....	σ.60
26 Μαΐου (Νεομάρτυς Αλέξανδρος)	σ.61
28 Ιουλίου (Νεομάρτυς Χριστόδουλος)	σ.61
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 20 Μαρτ. Μάρκ. β', 1-12	
• Κυρ. 27 Μαρτ. Μάρκ. η', 34 – θ', 1	σ.59

Μεγάλη Δευτέρα.....	σ.82
Μεγάλη Τρίτη.....	σ.83
Μεγάλη Τετάρτη.....	σ.83
Μεγάλη Πέμπτη.....	σ.83
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 3 Απρ. Μάρκ. θ', 17-31 • Κυρ.10 Απρ. Μάρκ. ι', 32-45 • Κυρ. 17 Απρ. Ιωάν. ιβ', 1-18 • Κυρ. 24 Απρ. Ιωάν. α', 1-17.....	σ.81
10 Μαΐου (Σίμων ο Ζηλωτής ο Κανανίτης).....	σ.110
14 Μαΐου (άγ. Αλέξανδρος ο Ρωμαίος).....	σ.110
19 Μαΐου (άγ. Πατρίκιος, επίσκοπος Προύσης).....	σ.111
22 Μαΐου (άγ. Βασιλίσκος).....	σ.112-113
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 8 Μαΐου Μάρκ. ιε', 43 - ιστ', 8 • Κυρ. 15 Μαΐου Ιωάν. ε', 1-15 • Κυρ. 22 Μαΐου Ιωάν. δ', 5-42 • Κυρ. 29 Μαΐου Ιωάν. θ', 1-38.....	σ.112
21 Ιανουαρίου (Μεγαλομάρτυς Ευγένιος).....	σ.136
17 Νοεμβρίου (άγ. Γρηγόριος, επίσκοπος Νεοκαισα- ρείας).....	σ.136
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 5 Ιουν. Ιωάν. ιζ', 1-13 • Κυρ. 12 Ιουν. Ιωάν. ζ', 37-52 & η', 12 • Κυρ. 19 Ιουν. Ματθ. ι', 32-33, 37-38 & ιθ', 27-30 • Κυρ. 26 Ιουν. Ματθ. δ', 18-23.....	σ.137
13 Σεπτεμβρίου (άγ. Κορνήλιος).....	σ.154
30 Σεπτεμβρίου (άγ. Γρηγόριος, Φωτιστής των Αρμε- νίων).....	σ.154
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 18 Σεπτ. Μάρκ. η', 34-θ', 1 • Κυρ. 25 Σεπτ. Λουκ. ε', 1-11.....	σ.155
;;; Οκτωβρίου (Αβραάμ, ο Πατριάρχης των Εβραίων).....	σ.176
16 Οκτωβρίου (άγ. Λογγίνος ο Εκατόνταρχος). σ.176	
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 23 Οκτ. Λουκ. η', 26-39 • Κυρ. 30 Οκτ. Λουκ. ιστ', 19-31.....	σ.177
26 Νοεμβρίου (άγ. Γεώργιος ο Χιοπολίτης).....	σ.202
27 Νοεμβρίου (άγ. Ιάκωβος ο Πέρσης).....	σ.202
Ευαγγελικές Περικοπές: 13 Νοεμ. Λουκ. ι', 25-37 • Κυρ. 20 Νοεμ. Λουκ. ιβ', 16-21.....	σ.203
4 Δεκεμβρίου (άγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός).....	σ.222
20 Δεκεμβρίου (άγ. Ιγνάτιος ο Θεοφόρος).....	σ.222
Ευαγγελικές Περικοπές: Κυρ. 4 Δεκ. Λουκ. ιγ', 10-17 • Κυρ. 18 Δεκ. Ματθ. α', 1-15.....	σ.223

ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ (ΑΓΓΛΙΚΑ – ΓΑΛΛΙΚΑ)

A new year, new goals! (Γ. Κουρκουλιώτης) • Do! Don' t... (Χρ.Σκορδάς, Σ. Παπαγεωργίου).....	σ.16
L' Eriphanie en France (Μ. Καρατζάογλου, επ. Π. Κο- ντονάσιου).....	σ.17
The stolen treasure (1) (Θ. Πούλη, επιμ. Β. Μπάδα).....	σ.42
Mon temps libre (Μ. Αντζουλάτου, Κ. Τσιμπίκου, επιμ. Π. Κοντονάσιου).....	σ.43
Une conference interessante (Μ. Καρατζάογλου, επιμ. Ε. Παπαδοπούλου).....	σ.68
The stolen treasure (2) (Θ. Πούλη, επιμ. Dareen	

Ψωμά).....	σ.69
Raques en Grece (Ε. Φράγκου, Μ. Αντζουλάτου, Μ. Μαρκαντώνη, επιμ. Κ. Κουτλάκη).....	σ.92
Easter in Greece (Μ. Μαρκαντώνη, Σ. Παπαγεωργίου, επιμ. Dareen Ψωμά).....	σ.93
The stolen treasure (3) (Θ. Πούλη, επιμ. Dareen Ψωμά).....	σ.116
Notre planete en danger (Μ. Μαρκαντώνη, επιμ. Κ. Κουτλάκη).....	σ.117
The stolen treasure (4) (Θ. Πούλη, επιμ. Dareen Ψωμά).....	σ.163
The stolen treasure (5) (Θ. Πούλη, επιμ. Όλγα Γκαρα- γκούνη).....	σ.186
Que fair pour notre planete (Μ. Μαρκαντώνη, επ. Κ. Κουτλάκη).....	σ.187
Adventure on board – Too good to be true! (Θ. Πούλη, Αικ. Μαλαμαδάκη, επιμ. Όλγα Γκαραγκού- νη).....	σ.238
Noel (Μ. Αντζουλάτου, Ε. Αγγελή, Κ. Τσιμπίκου, επ. Κ. Κουτλάκη).....	σ.239

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΧΑΡΑΣ & ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

(Σημειώνουμε ενδεικτικά:)

Η ιστοσελίδα του Σχολείου μας – Η δανειστική βιβλι- οθήκη μας - Το ειδικό τεύχος του «Πυρσού» για τα Χριστούγεννα (Ε. Ραυτοπούλου, Μ. Αντωνοπούλου & Ε. Αγγελή).....	σ.12-13
Κοπή της βασιλόπιτας – Εργασία «Το Σχολείο μας μέσα στο χρόνο» - «Μαγικό μαξιλάρι» (Λ. Τσούκαλας & Χ. Σκορδάς).....	σ.36-37
Στη Δημητσάνα & Βυτίνα – Στο Χιονοδρομικό Κέντρο Ζήρειας – Επίσκεψη σε ελαιοτριβείο (Κ. Τσιμπίκου & Ε. Παπαδημητρίου).....	σ.62-63
Από τη θεατρική παράστασή μας «Ο Γέρος του Μο- ριά».....	σ.78-79
Στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπ/σης Στυμφαλίας – Προετοιμασία για το Πάσχα – Προκατασκηνωτική συ- νάντηση (Π. & Α. Παπαβενετιού & Π. Κουρκουλιώτη).....	σ.104-105
Στα Σπήλαια Δυρού & στο Γύθειο – Ενδοσχολικά φρο- ντιστήρια & εξετάσεις (Ε. Ραυτοπούλου, Λ. Τσούκα- λας & Ε. Αγγελή).....	σ.138
Στιγμιότυπα από τα φετινά Κατασκηνωτικά Σεμινάρια: Κωμικά θεατρικά – Μαθήματα Ναυαγοσωστικής – Σε- μινάριο Ζαχαροπλαστικής.....	σ.156-157
Τα νέα μέλη της σχολικής μας κοινότητας – Στο Adventure Park & στο Αμφιθέατρο Ωρωπού (Σ. Πανταζή, Μ. Τσουρουφλή, Α. Καποκάκη, Ε. Παπαδημητρίου & Α. Χατζή).....	σ. 180-181
Παρέλαση & κατάθεση στεφάνου – Εκδρομή στη Μ. Ασία.....	σ.208-209
Εκδρομή στη Λέσβο: Θερμή, Μανταμάδο, Σίγρι, Ι.Μ. Λειμώνος (Μ. Κακούρη, Μ. Δρίτσα	

& Ε. Μουτεβελή) σ.226-227

Για σας τους Εφήβους

ΔΕΛΤΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

Μηνός Ιανουαρίου..... σ.18-19
Μηνός Φεβρουαρίου..... σ.40-41
Μηνός Μαρτίου..... σ.66-67
Μηνός Απριλίου..... σ.90-91
Μηνός Μαΐου..... σ.106-107
Μηνός Ιουνίου - Ιουλίου..... σ.142-143
Μηνός Αυγούστου - Σεπτεμβρίου..... σ.164-165
Μηνός Οκτωβρίου..... σ.178-179
Μηνός Δεκεμβρίου..... σ.236-237

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ – ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Η βία πάει... για μάθημα (α)
(Λυδία Γριτσοπούλου) σ.8-9
Λιχτενστάιν (Παν. Αλειφέρη)..... σ.10-11
Το Σχολείο μας μέσα στο χρόνο
(Ελ. Φωτοπούλου) σ.28-29
Έχουμε ελεύθερο χρόνο; (Μ.Μ.)..... σ.38
Η βία πάει... για μάθημα (β)
(Λυδία Γριτσοπούλου) σ.39
Η Χιμεία στον 21ο αιώνα (Ν. Κάτσας) σ.56
Αλ. Παπαδιαμάντης (Ν. Πούλης) σ.57
Σοφοκλή «Αντιγόνη» (Ν. Τσιρώνης) σ.86-87
Η Άλωση της Κωνσταντινουπόλεως κατά τον Στ. Ράν-
σιμαν (Επιμέλεια: Χ.Γ.Κ.) σ.100-103
Στη Γη του Πόντου προσκυνητές
(Επιμέλεια: Χ.Γ.Κ.)..... σ.124-130
Επιστήμη και Θρησκεία
(Β. Χαραλαμπίδου)..... σ.160-161
Καλή συμπεριφορά (Α') σ.190
Ως Συνοδός με τους «φίλους» στην Μικρασία
(Δ. Χρονόπουλος)..... σ.212
Καλή συμπεριφορά (Β') σ.213
Οι υλιστικοί σκοποί της σύγχρονης εκπαίδευσης
(Ε. Ριμπάς) σ.228

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ – ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τα λουλούδια και τ' αγριόχορτα (Από το β. "Αγαπώ τις
ιστορίες) σ.20-21
Από δούλος γίνε αφέντης
(Μ. Γουμενοπούλου) σ.44-45
Από τις «Αθηναϊκές Επιστολές»
(Γρ. Ξενοπούλος) σ.70
Ο Καθρέφτης (Μ. Γουμενοπούλου)..... σ.188-189
Του Χριστού ανήμερα (Αλκης Τροπαιάτης) σ.224

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σαν τα ηλιοτρόπια (Αλ. Γκιάλας) σ.4

Η Ρίζα (Μ. Γουμενοπούλου)..... σ.30
Πατρίδα (Γ. Δροσίνης)..... σ.55
Ο παπαγάλος (Ζ. Παπαντωνίου) σ.88
Φουκουσίμα 2011 (Μ. Κασέτου & Στ. Κυριλή) .. σ.89
Πόθοι και Πόθος (Γ. Κούβελας) σ.115
Τα ιδανικά μας (Γ. Βερίτης) σ.149
Προσευχή (Χ. Σακελλαρίου)..... σ.162
Πάλι πόλεμος!... (Στ. Μπολέτης) σ.175
Παιδιά φωτός (Γ. Δροσίνης) σ.214
Χριστούγεννα (Δ.Σ.) σ.233
Τ' αστέρι των Μάγων (Σωτ. Σκίπτης) σ.234
Ελλάδα (Γ. Κούβελας) σ.235

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

«Δεύτε διαλεχθώμεν,...» (Προφ. Ησαΐας) σ.3
«Μήγαρις έχω άλλο στο νου μου...»
(Δ. Σολωμός)..... σ.27
«Ως πότε, παλικάρια...» (Ρήγας Φεραΐος) σ.51
«Ο Σταυρόν υπομείνας...»
(Αναστάσιμος Ύμνος) σ.75
«Μνήσθητι, Κύριε...» (Θρ. Ιερεμ.) σ.99
«Όσον καλλίον εγνωρίζουμε τ' οψέζ...»
(Ποντιακό γνωμικό)..... σ.123
«Μωυσής ο θαυμάσιος,
ελλαμφθείς θείω πνεύματι...» σ.147
«Στη νεολαία μας» (Κ. Παλαμάς) σ.171
«Το σπίτι που γεννήθηκα...» (Κ. Παλαμάς) σ.195
«Ίδου ή παρθένος έν γαστρί έξει» (πρ.Ησαΐας) σ.219

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΛΟΓΟΤΥΠΟ

Οι Τρεις Ιεράρχες..... σ.2
Απολυτικό Αγ. Φιλοθέης σ.26
Ο Πατριάρχης θέλει να παραμείνει σ.50
Πασχαλινές ευχές σ.74
Το μεγάλο όχι..... σ.98
Ο απ. Πάυλος στην Αθήνα..... σ.122
Στην Ύψωση του Τιμίου Σταυρού..... σ.146
Ένας στρατιώτης μουρμουρίζει
στο αλβανικό μέτωπο..... σ.170
Από την Γεωγραφία της Οθωμ. Αυτοκρατορίας σ.194

ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΣΟΥ – ΨΥΧΑΓΩΓΙΑ

Ιανουαρίου..... σ.23
Φεβρουαρίου σ.47
Μαρτίου..... σ.71
Απριλίου σ.95
Μαΐου σ.119
Ιουνίου - Ιουλίου σ.143
Αυγούστου - Σεπτεμβρίου..... σ.167
Οκτωβρίου σ.191
Νοεμβρίου σ.215
Δεκεμβρίου σ.243

ΑΓΙΟΙ ΣΠΙΘΕΣ ΤΟΥ ΠΥΡΡΟΥ

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ

Βάλτε τα γράμματα στη σωστή θέση, για να βρείτε τις λέξεις.

1. σιτηρεχονουνα:
2. ροστα:
3. ιγας λιβασης:
4. τοςλιάδι:
5. ωρδα:
6. σδεμκορουαιπε:

ΦΩΝΗΝΤΟΛΙΠΟ

Προσθέτοντας τα κατάλληλα φωνήεντα θα βρείτε στα αρχαία τη φράση «Χωρίς γορτές η ζωή μας μοιάζει με ταξίδι χωρίς ξεκούραση».

B _ _ ς _ v _ _ ρτ _ στ _ ς μ _ κρ _ _ δ _ ς _ π _ vδ _ χ _ _ τ _ ς .

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

Στον παρακάτω πίνακα κρύβονται 13 λέξεις που έχουν σχέση με τα Χριστούγεννα.

Κ	Δ	Σ	Ο	Φ	Ε	Ρ	Β	Ω	Ω	Ο	Λ	Δ
Ρ	Π	Τ	Θ	Α	Β	Η	Θ	Λ	Ε	Ε	Μ	Α
Χ	Ρ	Ι	Σ	Τ	Ο	Υ	Γ	Ε	Ν	Ν	Α	Ι
Ρ	Κ	Ο	Η	Ν	Σ	Τ	Α	Μ	Ν	Σ	Σ	Α
Υ	Ρ	Μ	Υ	Η	Κ	Π	Ι	Ν	Α	Ρ	Τ	Δ
Σ	Κ	Ι	Δ	Ο	Ο	Α	Η	Α	Ρ	Γ	Ρ	Υ
Ο	Β	Ω	Ε	Ξ	Ι	Ζ	Φ	Λ	Μ	Υ	Ο	Ο
Ι	Ρ	Σ	Ι	Ο	Λ	Ε	Γ	Γ	Α	Κ	Μ	Ι
Η	Α	Η	Χ	Χ	Λ	Ι	Β	Α	Ν	Ι	Χ	Σ
Ο	Σ	Φ	Π	Α	Ν	Α	Γ	Ι	Α	Ψ	Ο	Ρ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- -Πάει, χάλασε ο κόσμος, αγαπητέ μου κύριε. Να, π.χ. αυτό εκεί το πλάσμα με τα κουρεμένα μαλλιά και το κόκκινο παντελόνι δεν μπορώ να καταλάβω τι είναι. Αγόρι ή κορίτσι;
- Κορίτσι είναι, κύριε. Είναι η κόρη μου.
- Συγνώμη, αγαπητέ μου. Δε θα μιλούσα έτσι αν ήξερα πως είστε ο πατέρας της!
- Δεν είμαι ο πατέρας της. Η μητέρα της είμαι!
- Συζήτηση μεταξύ αστυνόμου και υπόπτου:
- Δούλεψες ποτέ σου;
- Ναι και όχι.
- Πού;
- Εδώ και εκεί.
- Και τι έκανες;
- Ετούτο και τ' άλλο.
- Βάλ' τον μέσα.
- Πότε θα βγω;
- ...Αργά ή γρήγορα!

Λύσεις τεύχους

δ	ο	φ	α	ι	ν	π	υ	ξ	ο
ξ	ι	ν	β	ι	ν	χ	η	α	η
ι	μ	κ	ν	ν	ε	ο	ι	ξ	ι
ο	ο	λ	μ	φ	ζ	ι	ε	ο	θ
λ	δ	ι	α	ν	ο	ο	α	κ	ξ
ν	ι	λ	ν	ι	υ	κ	η	λ	α
ν	ξ	ν	μ	ν	ι	ν	η	κ	ο
ι	ν	ν	ε	λ	ο	ι	ι	α	κ
ν	μ	ε	θ	η	θ	β	α	ρ	φ
ν	α	ο	θ	ρ	ε	φ	ο	κ	α

ΑΝΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΙ
1. Χριστούγεννα 2. άστρο 3. Άγιος Βασί-
λης 4. στολίδια 5. όδρα 6. κουραμπιέδες
ΟΙΛΙΝΩΤΟΝΗΝΕΤΦ
Βίος ανεφάρτατος μακρά όδρα απανθό-
ΧεζτοΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΚΡΥΠΤΟΛΕΞΟ

Ιάκωβος Πούλης Γ΄ Γυμνασίου

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ (ΣΤΟΝ ΙΣΘΜΟ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ)
«ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ»

(Γυμνάσιο - Λύκειο)

www.apostolospavlos.gr

Οι κρίσιμες μέρες που περνάμε αποτελούν πρόκληση στους γονείς για λήψη γενναίων αποφάσεων.

ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΑ "ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ"

- ✓ εγγυώνται την επιτυχία στους μαθητές τους
- ✓ αναπτύσσουν τη δίψα της μάθησης
- ✓ βοηθούν στην άρνηση των κακών συνηθειών
- ✓ δίνουν κίνητρα για βίωση της αρετής

τηλ.: 27410 - 29663 , Κιν: 6932 659820

fax: 27410 - 75727, e-mail: grammateia@apostolospavlos.gr